

... alebo o treťom znaku Cirkvi, ktorý nás posúva od podobnosti k jednote

BOŽIE SLOVO:

(1 Jn 4,4-6a.13 SSV)

Čítanie z prvého listu sv. apoštola Jána: *Vy, deti moje, ste z Boha a zvíťazili ste nad nimi, lebo ten, ktorý je vo vás, je väčší než ten, čo je vo svete. Oni sú zo sveta, preto hovoria podľa sveta a svet ich počúva. My sme z Boha. A že ostávame v ňom a on v nás, poznávame podľa toho, že nám dal zo svojho Ducha. Počuli sme Božie slovo!*

ÚVAHA:

(na doplnenie www.inky.sk, úvahy/katechézy č. 339, 124, 484 a 415)

Skončila sa naša malá exkurzia Modlitbou Pána ako aj umením rozjímania. Môžeme sa znova vrátiť k nášmu spoznávaniu Cirkvi. Rozjímanie a zmena myslenia nás pripravujú, ba možno už aj pripravili na to najzázračnejšie, čím Cirkev je a čo Cirkvi Boh daroval: že je svätá.

Isto už dávno vieme, že svätosť Cirkvi nespočíva v tom, že by sme my sami boli svätí. Naopak, sme hriešnici, obrovskí hriešnici, potácajúci sa na pokraji samého Pekla, neschopní zachrániť sa. Preto náš Vykupiteľ a Záchranca Ježiš Kristus vzal na seba telo a týmto telom je Cirkev a v Cirkvi odetý prichádza k nám, aby nás zachránil. Sv. Klement Alexandrijský vo vete, ktorú cituje Katechizmus, vraví: *Boží „zámer je spása ľudí a tento [zámer] bol nazvaný Cirkev.“* Cirkev, to je Božia spása, Božia záchrana. V nej, ako v Arche Noemovej, sa zachráni všetci, ktorí v nej sú. A prečo? Pretože Cirkev je Telo Kristovo – a teda je samým Kristom, ako svedčí sv. Gregor Naziánsky: *„Ten, čo pozerá na Cirkev, pozerá priamo na Krista.“* No a odtiaľ pramení svätosť Cirkvi: je svätá, pretože je Kristom, ktorý je svätý. A pretože je Kristom, pretože je svätá Kristovou svätosťou, môže aj nás, hriešnikov, posväcovať, urobiť svätými a tým nás spasiť a zachrániť pred inak nevyhnutným osudom v podobe Pekla a namiesto toho voviesť do veleby samého Neba, do spoločenstva Trojice.

Slovo *svätý* v hebrejskej pôvodine vyjadruje úplnú a dokonalú Božiu odlišnosť. Boh je absolútne dokonalý, my nie sme a už ani nikdy nebudeme, pretože nemôžeme svoju nedokonalosť z našej minulosti nijako vymazať. Boh je absolútne bezhriešny – my nie sme a ani nikdy nebudeme, pretože náš hriech, to že sa stal a že sme takí boli, je jednoducho fakt a nič ho z naše minulosti nijako nevymaže. Boh nakoniec jestvuje v úplne inej rovine existencie, On jediný JE, On je Jahve, „*Ten Ktorý Je*“ – a my sme v porovnaní s Ním len ako *prelud* (Ž 144,4), ako *tieň* (Jób 14,2).

Boh však robí dve veci: Najprv nám vo svojom milosrdenstve *odpúšťa* naše dlhy, náš hriech i našu nedokonalosť. A potom poslať svojho Syna Ježiša Krista, aby nás *posvätil* v Tele, ktorým je Cirkev. Čo presne toto posvätenie znamená? Teológ Andrew [Endrju] Hoffer vysvetľuje: *„Naše posvätenie môžeme hlbšie pochopiť, ak si uvedomíme, že posvätenie znamená zbožštenie. Naša svätosť je zdieľaním Božieho božského života. Naše zbožštenie je to, čím je oslávený Boh“* (krátené). Nedávno som dostal otázku, prečo sa u nás, v Cirkvi, hovorí o zbožštení tam málo, ba dokonca vôbec. Nie je to úplne pravda. Vo východnej časti Katolíckej Cirkvi sa o zbožštení hovorí často a veľa. Ale v jej západnej časti – do ktorej patríme aj my – sa tento pojem až tak veľmi nespomína. Prečo? Pretože, ako vysvetlil Andrew Hoffer, u nás sa táto skutočnosť *zbožštenia* človeka vyjadruje pojmom *posvätenia* – že totiž Boh nám dáva Dar svojej vlastnej *Svätosti*, čiže svojho vlastného *Božstva*. To len my, ľudia – a často aj kňazi – sme akosi zabudli a nepochopili, čo tento tak hojne aj v liturgii používaný pojem znamená. Myslíme si, že jen to len nejaké „očistenie“ od hriechov, ako si to predstavoval pred 500 rokmi Martin Luther. Alebo že je to len nejaká pomoc v tom, aby sme sa stali dobrými ľuďmi. Alebo si pod tým možno nepredstavujeme ani vôbec nič. A pritom tento pojem vyjadruje tak úchvatnú vec! *Sme ako ľudia, ktorí si zničili svoj život, prehádzali svoj majetok, ostali na ulici, biedni, trasúci sa zimou a skrúsení hladom – a zrazu k nim prichádza sám Kráľ a hovorí: Podťe! Ja vás umyjem, očistím a potom vás vediem do svojho domu, aby ste mohli žiť u mňa mojim kráľovským životom, aby ste boli vo všetkom ako ja.* Presne toto nám ponúka Boh. Hovorí: Ste hriešni, nedokonalí a zlí, ale ja vám odpustím a namiesto tohto *vášho* spackaného života vám ponúkam, aby ste žili *môj* Život, Život Dokonalý, Svätý a žiariaci nádherou číreho Dobra a Svetla. Ste len závan, prelud, letiaci tieň – ale ja vám namiesto toho dám podiel na svojom vlastnom Bytí, aby ste vo mne boli ako Ja Som. To je obrovská vec, ohromný dar! Ako ho ale môžeme a máme prijať?

Prijatie tohto Daru vyžaduje od nás dokonalú jednotu s Bohom – tak hlbokú a dokonalú, že budeme všetkým tým, čím je Boh – a Boh bude v nás vo všetkom všetkým. Z našej strany je bránou k tejto jednote *podobnosť* s Bohom. Nemôžeme totiž byť s Bohom *jedno*, kým sa najprv sami nerozhodneme a nenaučíme byť s Ním *zajedno*: byť s Bohom *zajedno* s Jeho názormi, s Jeho túžbami, s Jeho plánmi, s Jeho konaním, s Jeho vzťahmi, s Jeho životom, byť s Bohom *zajedno* úplne so všetkým a vo všetkom. Práve rozhodnutie sa pre túto jednotu je oným *druhým obrátením*, ktorým sa stávame kresťanmi. Dovtedy sme boli ochotní dodržiavať prikázania a plniť si nejaké náboženské povinnosti – ale ešte sme sa neodhodlali byť takto s Ježišom úplne *zajedno*. Až keď sa tak rozhodneme, prekračujeme hranicu medzi človekom, ktorý je fanúšikom a priaznivcom či dokonca uctievačom Krista – ale stále stojí vedľa Neho a sú stále dvaja – a medzi kresťanom, ktorý túto hranicu prekročil a rozhodol sa stať súčasťou Krista, súčasťou Jeho vlastného Tela – súčasťou Cirkvi, v ktorej je s Kristom jeden. Tým je konečne otvorená brána k tomu, aby nás naplnil Kristov Duch Svätý a uskutočnil naše *posvätenie, zbožštenie*, ako nám to dnes dosvedčil aj Ján v úvodnom úryvku Písma.

ROZJÍMANIE:**1.: UVAŽOVANIE:**

Som už po 2. obrátení? Rozhodol som sa naozaj *stať Kristom*, vo všetkom sa Mu pripodobniť, splynúť s Ním do Jednej Bytosti, byť s Ním vo všetkom *zajedno*, aby som mohol s Ním byť úplne a dokonale jedno? Prekročil som už túto hranicu, nie sme už s Kristom dvaja, ale sme Jeden? Som v ňom, aby On mohol byť vo mne?

Pomohlo mi rozjímanie, ktorému sme sa posledné tri mesiace učili a venovali, v tomto kroku? V zmene myslenia, ktorá by ma viac pripodobnila Kristovi?

Ako je na tom naša rodina? Zdieľame všetci tento postoj?

2.: MEDITÁCIA:

Zatvoríme oči. Predstavme si seba ako súčasť Kristovho Tela, ako samo Telo Kristovo. Predstavme si seba v tak dokonalom súzvuku s Kristom, že ako opravdivé telo dokonale reagujeme a odpovedáme aj na najmenšie impulzy Jeho vôle, hýbeme sa a konáme v dokonalom súzvuku s Jeho myslou i vôľou. A súčasne si predstavme, vychutnajme a prežime ten pocit dokonalej rozkoše z toho, že sme naozaj s Kristom Jeden, že sme v dokonalom súzvuku, harmónii, v dokonalom súlade s Ním, že sme *ako dvojica tanečníkov spoločne tancujúcich dokonalý balet, ako dvojica krasokorčuliarov, v dokonalej súhre predvádzajúci dokonalé vystúpenie, ktoré všetkým vyráza dych* – že aj my sme takto, ba ešte viac zladení s Kristom a spolu konáme dych vyrážajúce diela a súčasne prežívame spolu jeden v druhom nebyvalú rozkoš tohto súzvuku Božieho života!

CVIČENIE CEZ TÝŽDEŇ:

Pozrime sa na svoju rodinu a svoje okolie. Aké túžby ohľadom nich má Ježiš? Aké zámery s nimi má Ježiš? Aký plán pre nich má Ježiš? Keby tu dnes bol, čo by konal? Ako by to konal? Prečo práve tak? Čo by tým sledoval?

Skúste byť čo najkonkrétnejší a najpresnejší. Konajte túto úlohu v modlitbe, v rozhovore s Ježišom, načúvajúc Jeho Hlasu – v Písme, v slovách Cirkvi, v Hlase Ducha Svätého...

Výsledok si zapíšte, aby ste vedeli, čomu sa budete najbližšie učiť!